

NAŘÍZENÍ ZE DNE 16.12.1944 O VÝŠI ODMĚN A NÁHRAD ZNALCŮ LÉKAŘŮ V ŘÍZENÍ O ZBAVENÍ SVÉPRÁVNOSTI

30.12.1944 | Sbirka: 284/1944 Sb. | Částka: 139/1944

VZTAHY

Nadřazené: 121/1939 Sb.

Prováděcí: 568/1947 Ú.I.I

Aktivní derogace: 374/1938 Sb.

Pasivní derogace: 404/1950 Ú.I.I

284/1944 Sb.

Nařízení

předsedy nejvyššího úřadu cenového

ze dne 16. prosince 1944

o výši odměn a náhrad znalců lékařů v řízení o zbavení svéprávnosti.

Podle § 2, odst. 1 vládního nařízení ze dne 10. května 1939, Sb. č. 121, o zřízení nejvyššího úřadu cenového, ve znění vládního nařízení ze dne 8. května 1940, Sb. č. 189, nařizují:

§ 1.

Výše odměn a náhrad podle vládního nařízení ze dne 21. prosince 1938, Sb. č. 374, o odměnách znalců lékařů v řízení o zbavení svéprávnosti (dále jen "vládní nařízení"), se nově upravuje takto:

1. a) Odměna za vyšetření duševního stavu, vyšetřuje-li se při jedné pochůzce do uzavřeného ústavu několik případů, s nálezem a posudkem činí 75 K za jeden případ, ale jen v prvních sedmi případech; za každý další případ snižuje se odměna o 50%, nikdy však nesmí úhrnná odměna za jednu pochůzku přesahovati částku 650 K;

b) odměna za vyšetření duševního stavu s nálezem a posudkem mimo případy uvedené pod písm. a) činí:

aa) zpravidla 100 K,

bb) v případech složitějších, nebo trval-li znalecký úkon alespoň hodinu, 150 K, a bylo-li nutné vědecké odůvodnění posudku a několikrát se opětujíc vyšetřování nebo pozorování v ústavě nebo pozorovacím oddělení nemocnice nebo u soudu, až 375 K.

2. Náhrada za ztrátu času podle § 2, odst. 2 vládního nařízení činí za každou započatou hodinu 20 K, nejvýše však 160 K za den.

3. Odměna podle § 3, odst. 1 vládního nařízení činí za každou, byť i jen započatou hodinu potřebnou k studiu 20 K. Odměna podle odstavce 2 téhož paragrafu činí 10-60 K a má-li čistopis více než 30 stran, 2 K za stranu.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dne 1. ledna 1945. Nevztahuje se na úkony vykonané před jeho účinností.

Předseda nejvyššího úřadu cenového:

Dr. von Busse v. r.